

**NORGES
AVISEN**

SAMFUNDSIN

Lørdag 5. november 1932

Nr. 42 - 2. årgang

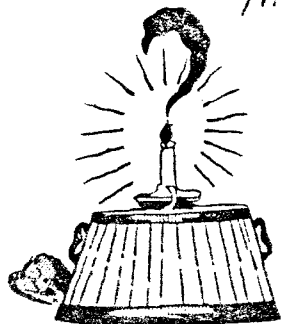
Vårt mål: ET FRITT SAMFUND

Vårt middel: NY LIVSORIENTERING

Vår metode: SELVKONTROLL OG HENSYNSLØS, MEN OBJEKTIV KRITIKK

Motto: Riv ned alle gjerdar som skiller menneskene og hindrer dem fra å opføre og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfund. Frem med hellsøfelses og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klasskampen. Frem med det fric levende samfund.

5/11 - 32

Det synes som om vårt folk er for primitivt til å kunne bli stående som samlet nasjon. Våre offentlige ledere har bekjempet hverandre innbyrdes istedenfor å bekjempe dumheten og kritikklosheten. Slik hendte det at dumheten og kritikklosheten til slutt fikk ledelsen!

Anden i Oslo og i den såkalte borgerpresse er slik at man heller vil selge sig til utlandet og la de fremmede herske enn forlike sig med sine egne norske arbeidere! Og arbeiderne vil heller sulte ihjel enn opgi sine klassekampidealer. Den gale borgerledelse og den gale arbeiderledelse vil besorge

vårt folks tragikomiske skjebne fullbyrdet. Vi profeterer: Herr Quisling og likesinnede gir ikke tapt for vårt land også blir den militære krigsskueplass mellem de sinnssvake herkeridealer på den ene side og de sinnssvake kampidealer på den annen side.

solgt sig selv og sin handlefrihet til utlandet.

Skrutt for skritt har våre industrier solgt sig, bedriftssalg og industrisalg, aktietegning og rediskonterering og finansiering i utlandet har vært dagens orden i vårt land, mens mentalt forvirrede norske undermålere har erklært sin egen norske krone for å være «unormal». Det unormale eller mentalt forvirrede sitter i hjernen og hjertet på vårt folks tillitsmenn og såkalte «finanseksperter» — herr forsvarsminister! Pengene er i sig selv normale.

Istedenfor å eksportere sild og fisk, har våre «borgerpartiers» eksportert mesteparten av vår fiskerieraring. Utlandet henter selv sin fisk med moderne trålere nordpå, mens nordmennene sover og skjelver for russerne, fordi disse har en 5-årsplan!! siel! Jeg skjelver mer for de gale i Oslo som mangler enhver oversikt og enhver plan!

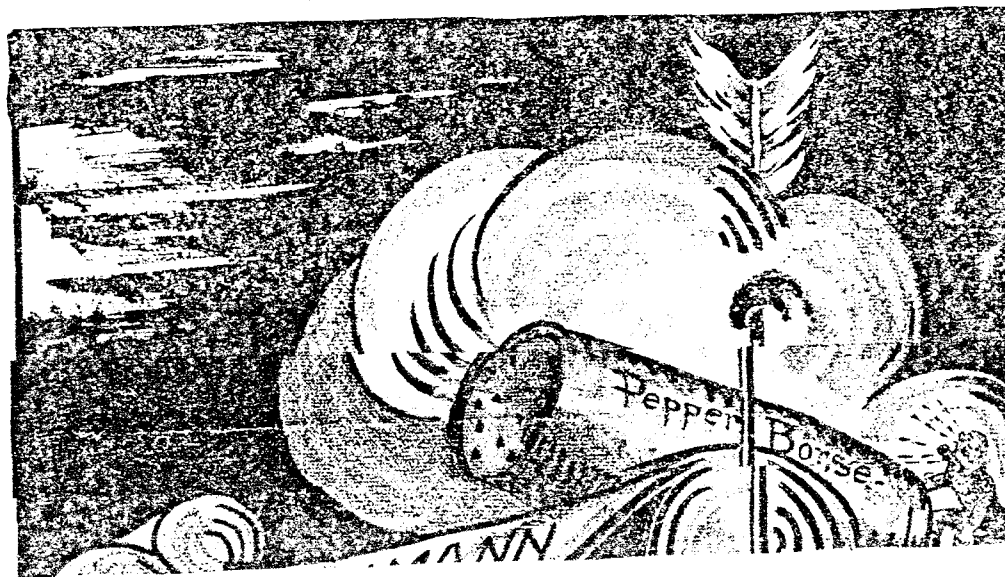
Vår hovednæringsvei, det nor-

Dagens billede — et stridende folk.

Og Quisling vil være med å slåss!

Vi har sagt det for — og vi gjen-
tar det her — at herr Quisling er
en uheldig mann å ha i spissen for
et folk. Han representerer den
umodne mannstype som på liv og
død skal «gå fra ord til handling»
og gjøre sig gjeldende — uten å
vite hvad det gjelder.

Herr Quisling gir sig sikkert
ikke for han har fått vårt land op

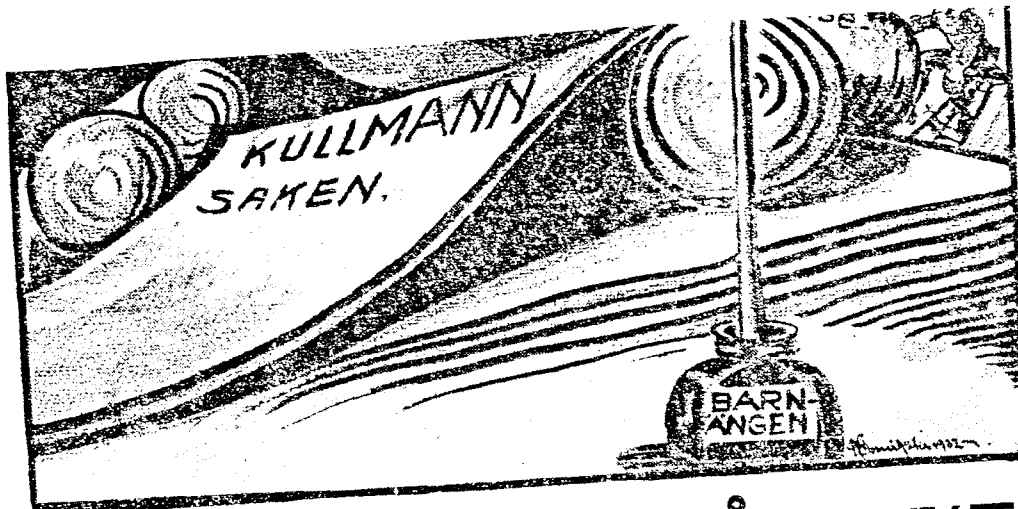
108552

Herr Quisling gir sig sikkert ikke for han har fått vårt land op i en eller annen farlig konflikt. Og da sier herr Quisling: «Fikk jeg ikke rett — var ikke stillingen farlig?» — Denne situasjon forsøker Quisling (ubevist?) å fremkalle.

Dagens bilde i Norge er — et stridende folk. Norge idag er en åndelig krigsskueplass mellom engelske og russiske synsmåter, d. v. s. mellom det gamle hokersyn på penger og økonomi på den ene side — og det nye og sannere realøkonomiske syn på den annen side. Det som gjør situasjonen farlig, er at man ikke oppfatter den! Man tror det er en strid om makt — mellom såkalte samfundsbevarende krefter og såkalte revolusjonære krefter — mens det i virkeligheten bare er en ny innsikt i samfundsspørsmål som kjemper sig frem.

Fordi man på begge sider ikke riktig vet hvad saken dreier sig om, blir man usikre, og fordi man er usikre, oppstår den gjensidige frykt — og fordi man frykter hverandre, begynner man så å slåss!

Det splittede og stridende folk griper til alle midler — undtagen til fornuften. Dette er more synes Quisling. «Her må jeg være med!» — og forsvarsministeren går til aksjon. Når man slåss, må forsvars- og krigsministeren selvsagt ikke stå utenfor!

HERR QUISLING PÅ JAKT EFTER LANDSFORRÆDERE.

Skal det være camouflasje for å skjule de virkelige landsforrædere?

Ennskjont jeg hører til dem som har liten tillit til Dem og mener at De oplagt skader Norges utenrikspolitiske fremtid, vil jeg her tillate mig å sende Dem et åpent brev.

Når jeg sier at jeg har liten tillit til Dem som forsvarsminister, så henger det noie sammen med det som er hendt. En mann som ikke tåler pepper og salt, og som har ting å skjule, han tåler vel heller ikke kuler og krutt?

Men nå om det! Det var om landsforrædere jeg skulde skrive.

I ethvert folkesamfund finnes geprofit. Skritt for skritt har de såkalte «borgere» og «bønder» i dette land solgt eller pantsatt norske realverdier i stor stil til utlandet.

Alle politiske partier har sine slette elementer. Jeg har imot all partipolitikk, fordi alle partier for å hevde sig selv tror å måtte telerere sine dårlige elementer. På den måten gror ugresset vilt i alle partipolitiske haver og drivhus, beskyttet av «partihensyn».

Eksempelvis ser man at de blandt dem som kaller sig for fedrelandsløperes medlemmer, finnes massevis av folk som selger og pantsetter sitt fedreland for pen-

Vet De kanskje ikke dette, herr Quisling? Er De kanskje blindet og tunghørt?

Statslån, banklån, industrilån, har i årevis hørt til dagens orden. Jeg vilde heller ha sett at Norges arbeidere hadde overtatt hele den norske administrasjonen, fremfor at både administrasjonen og pengeinstituttene i vårt land skulde ha

plan!

Vår hovednæringsvei, det norske landbruk, er lammet, for ikke å si «usynlig eksportert» gjennom en gjeldsstiftelse som skyldes gale menneskers politikk.

På mindre enn 25 år er hele Norge pantsatt til fremmede makter, og gjelden dreier sig om flere tusen millioner kroner! Vet De ikke dette, herr forsvarsminister?

Er det Norges arbeidere som har besorget dette? Nei, herr forsvarsminister. Det er de såkalte «borgerepartier», som har rendyrket udmåterkultur gjennom mange år.

Jeg kunde for min del som norsk patriot heller sett at arbeiderne her hjemme hadde overtatt alle produksjonsmidler og næringsveier, fremfor det som er skjedd.

Våre såkalte «borgere» har vært landsforrædere i stor stil. Man har i Oslo gjort det samme som i sin tid i Jerusalem, hvor pengemennene kastet sig i armene på romerne og gav en glad dag i både fedreland og landsmenn. Man lotte dem for «overløpere». Jødedommen hersker også som religion, videnskap og politikk i hele dagens Norge. For skinnvoldens skuld selger man alt — både sin fedreland og landsmenn, alle, til og med sin egen sjel!

«Alt dette kan det vel ikke være fallt ned og tilberedt, sa satan. Men satan, herr forsvarsminister.

— side 11

Herr Quisling på jakt etter landsforrædere.

(Forts. fra side 1)

er ingen annen enn den ukontrollerte fantasi, som f. t. behersker hele Norges hovedstad og som f. t. gjør landets forsvarsminister så patagelig hysterisk og nerves og uskikket.

Har De aldri selv oppdaget noget i denne retning, herr Quisling? Har De aldri lært av livets tilskikkelser å se Dem selv?

Har De aldri sett den store flokk av fedrelandsløse «Osloborgere» som De forsøker å beskytte og kokettere med, når De f. eks. nu driver jakt på herr Kullmann?

Jeg tør forsikre Dem at *de virkelige og farlige landsforrædere er den store sværm av regjeringe mammondyrkere, som dessverre ennå har makten i Oslo* under statskirkenes velsignelse og under «videnskapens» beskyttelse!

Fy satan!

Den riktige vei for vårt land og folk idag er den, at vi *bestemt tar avstand fra England etter Ottawa-konferansen og begynner å orientere oss bedre østover.*

Enhver som har en liten smule oversikt over hvad som skjer med hele verden nu for tiden — og som allerede lenge er skjedd, — han må også kunne innse at russerne — tross alt — har livet og fremtiden og utviklingen på sin side! England har i Ottawa gravet sin egen grav! I England har man, like som i Norge, i de senere år reddykket, undermålerens politikk, hvilket betyr sammenbrudd og undergang.

På visse betingelser, og under visse forutsetninger, har Norge og nordmennene nettop nu en chance som aldri før. Hvis dumheten et øieblikk vil innse sin egen dumhet, og intelligensen et øieblikk får lov å slippe frem, så kan vårt folk kanskje ennå redde stumpene og det nasjonale selvstyre muligens sikres.

Vi kunde, hvis vi var *vakne og hadde en noget mer intelligent offentlig ledelse enn den nuværende*, kanskje *neutralisere* en stor del av de (tilsynelatende store interesse-motsetninger mellom England og Russland. Vi kan forstå både proteksjonismen og den russiske dumpingpolitikk. Begge har sin relative berettigelse, men den russiske dumping er den riktige, fordi verdens enorme tekniske utvikling krever dumping — d. v. s. *dekompensasjon over hele verden!*

Englands proteksjonisme kan ikke føre frem. Den er i strid med utviklingen.

De engelske, russiske og skandinaviske interesser kan forenes i

samme øieblikk den organiserte undermålerpolitikk blottstilles og avløses av ny og bedre livsorientering og selvorientering.

Har herr Quisling og herr Braadland, herr Hundseid og herr Trædal etc. nogen forståelse av disse ting?

Jeg bare spør, for jeg er sterkt i tvill!

Jeg tror dessverre heller ikke at «gårdbruker» Lindbo i «bøndergjeringen» forstår noget større av det hele?

Jeg skriver dette for å si at jeg personlig har liten tro på at Norge kommer til å bruke sine chance! Vi har helt siden 1905 latt alle chanceer gå fra oss og lagt oss på kne for de fremmede. *Vi mener ingen ting dypere med å være norske og nasjonale!* Vi selger oss gjerne for penger, som alle andre prostituerte. Vi er bare norske i kjeften, herr Quisling! Men aldri i konsekvenser, handlinger og livsførsel. Vi etterligner de fremmede, og leier og låner de fremmedes gull. (Jfr. Norges Bank og Norges videnskapsmenn.)

De må gjerne drive jakt på «landsforrædere», herr Quisling! Men De vil bare bli til latter så lenge De ikke har fått selvkontroll og selvkritikk og lærer å se Dem selv! *La heller hele Norges frihet og velstand gå tapt, fremfor å innse sin dumhet og utilstrekkelighet!* Ikke sant, dette er Oslo av idag tatt på kornet? Har jeg ikke rett?

Spør bare Rolf Thonnesen og herr Skavlan og alle de andre andelige barn der inne i Oslo, om de ikke er enig i den sats: «Sålet vi enn vår skute på grunn, så var det jo deilig å fare.»

Hvad rolle spiller det egentlig om Norges nasjonale selvstyre blir satt overstyr på 25 år, når bare vi — en liten klikk av enfoldige norske bondegutter i Oslo — fikk lov å bevare den illusjon, at vi var «store» og «myndige» og «myndige» men! Er det ikke moro å være en «stor mann»?

Kan De huske skandalen på Grønland, herr forsvarsminister? Var det ikke morsomt å ha «politimyndighet» på Grønland — eftersom all myndighet her hjemme i Norge var gått tapt, fordi vi egentlig — dypst inne — ønsket oss de fremmedes myndighet?

En av Deres forgjengere, general Holdtfof, skriver at Norges fiender bare kan komme tre veier, nemlig enten 1) over land, 2) over sjøen, eller 3) gjennom luften. Alt annet hører hen under fantasi-

ens områder, sier Deres enfoldige forgjenger.

Jeg tror at Norges farligste fiender og virkelige fiender utelukkende kan komme på fantasiens områder. Det er nemlig det norske folks fantasi som er forgiftet, herr Quisling!

Et fantasirikt folk, som ikke har kontroll over sin egen fantasi, blir et billig bytte for andre folk. (Jfr. jødernes historie.)

Det er dette som er vårt folks tragikomiske skjebne. Og når jeg derfor sier at vi har store chanceer på visse betingelser, så betyr disse betingelser vesentligst deri, at folket får kontroll over sin egen astyrlige fantasi. Men dette makter De ikke, herr Quisling.

Fordi De, herr Quisling, tydelig gir til kjenne, at De ganske og aldeles har tapt kontrollen over Deres egen fantasi, derfor egner De Dem sist av alle til å være vår forsvarsminister.

Tenk rolig over dette, herr Quisling!

Når De faller — og når den karrikatur av en regjering faller, som De tilhører, så faller forhåpentlig den siste uekte bürgerregjering i Norge?

Forhåpentlig er folkets tålmodighet snart uttømt? Forhåpentlig vil nøden også hos oss lære naken kjerring å spinne?

Forhåpentlig er det snart slutt på den offentlige lønn og forstillelse, som har forrådt vårt fedreland? Forhåpentlig er det snart slutt på falskheten og dagdrømmet i vårt offentlige liv?

Forhåpentlig er det snart slutt på det «kristne» statskedskap, den «kristne» mammondyrkelse og avgudstilbedelse?

Det er bedre at Norges bønder, arbeidere og fiskere selv overtar alle produksjonsmidler og næringsveier, fremfor at en håndfull lett-sindige politiske spillere og demagoger skal leke seg med folkets økonomiske liv.

Det er bedre at den objektive innsikt, branchestyret og selvstyret og det personlige ansvar *innføres* alle vegne, fremfor at en organisert bande av undermalere og dagdrømmere skal få lov å leke seg med folkets pengevesen.

Men dersom centralismen skal opprettholdes, så må betingelsen iallfall være at folket skaffer sig vækne statsmenn og vækne dyktige ledere, enn de som hittil har skaffet sig makten i Oslo. Vi taper alle chanceer på å la makten og ledelsen samle sig i en hovedstad, som oppviser en så stor samling av dagdrømmere, undermalere og landsforrædere.

p. t. Vik i Sørn 25de oktbr 1932.
Deres landsmann

B. Djuvval Brochmann.